

မာတိကာ

- လယ်တီပဏ္ဍိတ ဦးမောင်ကြီး အတ္ထုပ္ပတ္တိ (က)
- နိဒါန်း (ဃ)
- စကားဦး (စ)
- သုရဿတီနိတိ ၁
- ၁။ ကျေးဇူး၊ သစ္စာ ဟူသော ကမ္ဘာလောကကြီး၏ အနှစ်သာရကြီး နှစ်ပါးအကြောင်း ၄
- ၂။ ကျီးနှင့် သူယုတ်မာ ဟူသော ကမ္ဘာလောကကြီး၏ အညစ်အကြေး နှစ်ပါးတို့ကို အကျယ်တဝင့် ပြဆိုခြင်း ၁၁
- ၃။ ကျက်သရေ မင်္ဂလာများကို အရေးယူ၍ မွေးမြူအပ်ကြောင်း ၁၉
- ၄။ မုသား အစိုက်ဓာတ်နှင့် သစ္စာအလင်းဓာတ်အကြောင်း ၂၆
- ၅။ ဣဿာသည် ကမ္ဘာဖျက်မီးနှင့်တူ၍ မုဒိတာသည် ကမ္ဘာပြုမိုးနှင့် တူသည်ကို ပြဆိုခြင်း ၃၃
- ၆။ မျောက်စိတ်နှင့်တူသော စိတ်ရှိသည့် **ကပိစိတ္တ** ပုဂ္ဂိုလ်များအကြောင်း ၃၉
- ၇။ လိပ်ပြာကဲ့သို့ မကျင့်ဘဲ ခြံကဲ့သို့ ကျင့်အပ်သည်ကို ပြဆိုခြင်း ၄၅

- ၈။ စိတ်သဘောကြီးကြီး ခိုင်ခိုင်ထားကြရန် **ဒိဋ္ဌန္တနိတိ** ကျမ်းလာ ဂါထာတို့ဖြင့် ညွှန်ကြားခြင်း ၅၁
- ၉။ ထန်းပင်ပုံနှုန်း နှလုံးတည်တံ့စွာ ထားကြရန် ညွှန်ပြခြင်း ၅၆
- ၁၀။ လူလည်၊ လူမွတ် မဖြစ်ကြစေရန် ဂျင် ဥပမာဖြင့် ညွှန်ပြခြင်း ၆၂
- ၁၁။ အချိန်ကာလ အဖိုးတန်ပုံကို ညွှန်ပြခြင်း ၆၈
- ၁၂။ အနှစ်ရှိအောင် ကျင့်ကြရန် ပိတောက်ပင်နှင့် လက်ပံပင်တို့ကို စံတင်၍ ညွှန်ပြခြင်း ၇၄
- ၁၃။ ကျေးဇူးမသိ၊ ကျေးဇူးမရှိသော လူ့ကျောက်တုံး လူထင်းတုံးများအကြောင်း ၈၀
- ၁၄။ မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေရင်းအား လောကုတ္တံစကား မပြောအပ်ကြောင်း ၈၇
- ၁၅။ မိတ်ဆွေကောင်း လက္ခဏာကို ကြံဉာဏ်ဖြင့် ညွှန်ပြခြင်း ၉၄
- ၁၆။ မိတ်ဆွေကောင်းတည်းဟူသော မနောမယ ရတနာကြီးအကြောင်း ၁၀၀
- ၁၇။ ကမ္ဘာလောက၏ ဓာတ်မှန်ကြီးများအကြောင်း ၁၀၇
- ၁၈။ နိမ့်ချခြင်းကို ရှေ့၊ မာနကို နောက်ထားရန်အကြောင်း ၁၁၃
- ၁၉။ သတိကို ရှေ့၊ ယုံကြည်ခြင်းကို နောက်ထားရန်အကြောင်း ၁၁၉
- ၂၀။ ဝိသေသစွမ်းရည်နှင့် ကမ္ဘာအာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ် ရှားပါးကြောင်း ၁၂၅
- ၂၁။ ခြောက်သော မြက်၊ သစ်ရွက်တို့ကြောင့် တောကို မီးလောင်ခြင်း ၁၃၀
- ၂၂။ ဝါတွင်းသုံးလအချိန်ကို အသုံးချပုံ ၁၃၅

- ၂၃။ ကတိုးကောင်ကြောင့် တောတောင် တစ်ဝှမ်းလုံး မွေးပျံ့ကြိုင်လှိုင်ကြောင်း ၁၄၁
- ၂၄။ ကြမ်းကြုတ်သူတို့၌ အပေါင်းအသင်း မရှိနိုင်ခြင်းအကြောင်း ၁၄၇
- ၂၅။ အများအပေါ်၌ ကောင်းမှ လူကောင်း သူကောင်း ခေါ်နိုင်ကြောင်း ၁၅၃
- ၂၆။ ဂုဏ်ကြီးသော်လည်း အားမကိုးရတတ်ကြောင်း ၁၅၉
- ၂၇။ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းအမှုကို အဆောတလျင် မပြုထိုက်ကြောင်း ၁၆၄
- ၂၈။ အချစ်ကို ကြည့်ဖို့ မျက်စိကို အလျင်တဆော မဖွင့်သင့်ကြောင်း ၁၇၀
- ၂၉။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်သော ပညာရှိလက္ခဏာ နှစ်ပါးအကြောင်း ၁၇၅
- ၃၀။ မပြုမလုပ်ထိုက်သော အမှုကိစ္စများအကြောင်း ၁၈၁
- ၃၁။ အတွေးရှုပ်၍ တွန့်ဆုတ်လွန်းအားကြီးသဖြင့် စီးပွားလစ်ဟင်းတတ်ကြောင်း ၁၈၇
- ၃၂။ ဖွံ့နှင့်ဆန်ကို ဥပမာ နှိုင်းယှဉ်၍ပြခြင်း ၁၉၃
- ၃၃။ နွယ်တို့၏ ပမာ မှီခိုရာသာလျှင် ပမာန ဖြစ်တတ်ကြောင်း ၁၉၉
- ၃၄။ ကိုယ့်ဘက် သူ့ဘက် ဘက်နှစ်ဘက်ထား၍ မမှားမတိမ်းထိုက်ကြောင်း ၂၀၅
- ၃၅။ သူ့နေရာနှင့်သူ အရာဌာနအားလျော်စွာ အသုံးပြုသင့်ကြောင်း ၂၁၁
- ၃၆။ အချိန် ဟူသော ခိုးသူကြီးအကြောင်း ၂၁၇
- ၃၇။ အချိန်ကို အစိုးရသော သူတို့၏ လွန်ကဲ မြင့်မြတ်ကြောင်း ၂၂၃

- ၃၈။ အချိန်ကို တိုက်ခိုက် လှယက်သူများအကြောင်း ၂၂၉
- ၃၉။ လောကကြီး အလယ်မှာ ပြုဖွယ် ကျပ်တည်းကြောင်း ၂၃၄
- ၄၀။ ကျေးဇူးပြုဖူးသောသူအပေါ်မှာ ကျေးဇူးကိုသာ ထပ်၍ ပြုသင့်ကြောင်း ၂၄၀
- ၄၁။ လက်သမား ဥပမာဖြင့် မိမိကိုယ်ကို အဖိုးတန်အောင် ပြုပြင်သင့်ကြောင်း ၂၄၆
- ၄၂။ အဖိုးမထိုက်တန်သောအရာက အဖိုးထိုက်တန်သောအရာကို ဖျက်ဆီးနိုင်ကြောင်း ၂၅၂
- ၄၃။ ဥစ္စာခန၏ အင်အားနှစ်မျိုးကို ပြဆိုခြင်း ၂၅၇
- ၄၄။ ကာလစက်ကြီး၏ အချိန်မှန်နှင့် အမြန်လှည့်လည်၍ နေပုံအကြောင်း ၂၆၃
- ၄၅။ ရန်သူဖြစ်ဖူးသောသူနှင့် မည်သည့်အခါမှ မပေါင်းသင်းထိုက်ကြောင်း ၂၇၀
- ၄၆။ ပကတိ သဘောကို စွန့်၍ ဝိကတိသို့ ရောက်ပြန်လျှင် ဖောက်ပြန်တတ်သည်အကြောင်း ၂၇၆
- ၄၇။ ခြံနှင့် ပလူကို ပမာထား၍ မပျံ့သင့်ဘဲ ပျံ့တက်သဖြင့် ပျက်စီးတတ်ကြောင်းကို ပြဆိုချက် ၂၈၁
- ၄၈။ အချစ်ကို ပုံသော်လည်း အယုံကြည်ကို မလွှဲသင့်ကြောင်း ၂၈၆
- ၄၉။ အားစိုက်ခြင်းထက် အားမစိုက်ခြင်းကို ချီးမွမ်းထိုက်ကြောင်း ၂၉၁
- ၅၀။ အခက်အခဲနှင့် ဆင်းရဲကို ရှောင်လျှင် အချမ်းသာကို မတွေ့နိုင်ဘဲ အခက်အခဲနှင့် အဆင်းရဲကိုသာ တွေ့တတ်ကြောင်း ၂၉၇
- ၅၁။ အဖိုးတန်သောလူများသည် လောကအကျိုးနှင့် အဖိုးတန်သော အလုပ်များကို လုပ်ဆောင်ထိုက်ကြောင်း ၃၀၂

- ၅၂။ ဝါး၊ ကျူ၊ ကြိမ် မမာထား၍ လူများတို့လည်း တစ်ရံတစ်ခါ ကျင့်သင့်ကြောင်း ၃၀၈
- ၅၃။ မိမိကိုယ်ကိုသာ မိမိတို့ အားကိုးပြုကြရမည့်အကြောင်း ၃၁၃
- ၅၄။ မိမိအခြေနှင့် ထိုက်တန်သော အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်ကိုသာ ပြုလုပ် ကြိုးစားထိုက်ကြောင်း ၃၁၈
- ၅၅။ ဆင်ခြင် တိုင်းထွာသော ဝိစာရဏဉာဏ်ပညာကလည်း မရှိ၊ လမ်းမှားနှင့်လည်းတွေ့ရာ ထပ်ခါ ထပ်ခါ မှားယွင်းတတ်ကြောင်း ၃၂၃
- ၅၆။ ပိယရုပ်နှင့် ဝီရရုပ်နှစ်မျိုးအကြောင်း ၃၂၈
- ၅၇။ လူ့ပြည်လောက၌ အလုပ်ကို လုပ်မှ ဂုဏ်ရောင်ဖြင့် ထွန်းပနိုင်ကြောင်း ၃၃၄
- ၅၈။ လိပ်နှင့် မြွေကို ပမာထား၍ အခါအားလျော်စွာ ကျင့်ထိုက်ကြောင်း ၃၄၀
- ၅၉။ ခြင်္သေ့ကို ပုံထား၍ ကြီးထွားသော စိတ်ဖြင့် ကိုယ့်အစွမ်းသတ္တိကိုသာ အားကိုးထိုက်ကြောင်း ၃၄၅
- ၆၀။ နှစ်သစ်နှစ်ဟောင်း ကူးပြောင်းခေတ်ခါမင်္ဂလာ ၃၅၀
- ၆၁။ ကိသဒ္ဓါ ငါးလုံးအကြောင်း ၃၅၅
- ၆၂။ ဉာဏ်ပညာအနက်၊ အတိမ်ကို နှိုင်းချိန်ရာ၌ မှားယွင်းတတ်ပုံ ၃၆၁
- ၆၃။ မကောင်းသော အရေး၌ ညီညွတ်၍ ကောင်းမြတ်သော အရေး၌ မညီညွတ်ပုံများ ၃၆၇
- ၆၄။ ချီးမွမ်းဖွယ်ကောင်းသော ညီညွတ်မှု ၃၇၃
- ၆၅။ စပယ်၊ ကြက်ရုံးပွင့်နှင့် ပမာပြု၍ ဝီရိယအကျိုးကို မှတ်သားရန် ၃၈၀
- ၆၆။ ပစ္စည်းစုဆောင်းခြင်းနှင့် ပစ္စည်းဖြုန်းတီးခြင်း ၃၈၆

- ၆၇။ ကိုယ်ကျိုးပြီးမြောက်ကြောင်း နိတိသုံးမျိုး ၃၉၁
- ၆၈။ ခြင်္သေ့ဆီသီဂီ ရွှေ့ရွက်၌သာတည်၏ ဆိုသော သဘောကို ဖော်ပြခြင်း ၃၉၇
- ၆၉။ ကျောက်ရုပ်ဥပမာဖြင့် ဆုံးမပုံ နည်းမျိုးကို ပြဆိုခြင်း ၄၀၂
- ၇၀။ မိတ်ဆွေဟောင်း၏ အပြစ်ကို ပြောလျှင် မိတ်ဆွေသစ်၏ အပြစ်ကိုလည်း ပြောလိမ့်မည် ၄၀၇
- ၇၁။ နွယ်ကို ဥပမာထား၍ သူ ခစားတို့၏ ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၄၁၂
- ၇၂။ ဒေါသနှင့် မာန်မာနတရားကို ထင်ရှားစွာ ပမာဆောင်၍ သိလွယ်အောင် ပြဆိုခြင်း ၄၁၇
- ၇၃။ ဖြောင့်မတ်သော မျဉ်းကြောင်းပေါ်၌ ကမ္ဘာလောကကြီး တည်နေကြောင်း ၄၂၂
- ၇၄။ အိုးလုပ်သမားသည် အိုးကောင်း မသုံးရဆိုသော စကားပုံအကြောင်း ၄၂၇
- ၇၅။ တိမ်တိုက်နှင့် နေမင်းကို ပုံခင်း၍ ပြဆိုချက် ၄၃၂
- ၇၆။ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ဘေးများ ဝန်းဝိုင်း၍နေသော လောကကြီးအကြောင်း ၄၃၇
- ၇၇။ လူဖြစ်စဉ်အခါ မိမိတို့အသက်ကို စင်ကြယ်စွာ မွေးမြူ၍ စင်ကြယ်မြင့်မြတ်သောသူ ဖြစ်ထိုက်ကြောင်း ၄၄၃
- ၇၈။ ဥဿဘယားနှင့် စိန်ရတနာကို ဥပမာဆောင်၍ ပြဆိုချက် ၄၄၉
- ၇၉။ ခါချည်ကောင်မာန်ကြီးလို့ တောင်ကြီးဖြူမယ့်ကြံ ခါးက မသန် ၄၅၄

မာတိကာ ပြီး၏။

- ၈၀။ ရန်သူနှင့် ရောဂါကို မလောက်လေး မလောက်စား အရေးမထား မပြုထိုက်ကြောင်း ၄၅၉
- ၈၁။ အပြောအဆို သရမ်း၍ နှုတ်ကြမ်းခြင်း၏ အပြစ် ၄၆၅
- ၈၂။ ကမ္ဘာပေါ်၌ စီးပွားရေးအတွက် အလှအသက် တိုးတက်နေကြကြောင်း ၄၇၀
- ၈၃။ သာသနာရေးကို ဝန်လေးသည်ဟု မထင်ထိုက်၊ မထိခိုက်ထိုက်ကြောင်း ၄၇၆
- ၈၄။ မိုက်သောသူကို ကူညီသောသူ၏ မိုက်တွင်းနက်ပုံအကြောင်း ၄၈၂
- ၈၅။ ကျားနာနှင့် ဥပမာဆောင်၍ နာလုံးမိနေသောသူတို့၏ အလေ့ကို ပြဆိုချက် ၄၈၇
- ၈၆။ ခြင်ကောင်နှင့် ယင်ကောင်ကို ဥပမာဆောင်၍ ပြဆိုခြင်း ၄၉၂
- ၈၇။ ပစ္စည်းဥစ္စာပါးရှားလျှင် အချိန်ပါးရှား၏ အချိန်ပါးရှားလျှင် သူတော်ကောင်းတရား ပါးရှားကြောင်း ၄၉၇